

02/04/17

มธุบัน

อะแวก บัพดาตา

โอมชานติ

07/03/82

พรพิเศษของยุคบรรจบพบกัน: ขอให้คุณเป็นอมตะ

วันนี้ บัพดาตาได้เห็นดวงวิญญาณของทุกวงจรที่มีสิทธิ์ทั้งหมด ท่านรู้สึกยินดีที่ได้เห็นผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในโชคที่สูงส่งทั้งหมด
วันนี้เมื่อบัพและดาตาได้เห็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ทั้งหมดที่มีการสนทนากันถึงใจและมีรอยยิ้ม ฟอบราห์มาได้กล่าวว่า:
สายตาของท่านได้ทอดมองมาที่ดวงวิญญาณเช่นนั้นผู้ที่ซึ่งเป็นไปได้สำหรับทุกคนทั้งโลกที่คิดว่าดวงวิญญาณเช่นนั้นจะกลับมาสูงส่ง

บัพดาตาทำให้ดวงวิญญาณที่ดูเหมือนว่าจะธรรมดาอย่างมากในสายตาของโลกเป็นแสงสว่างของดวงตาของท่าน

ท่านได้ทำให้ดวงวิญญาณซึ่งไม่มีความหวังใดๆไปเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดในโลกอยู่เบื้องหน้าของโลก

ดังนั้นบัพดาตาได้เห็นดวงวิญญาณมหาวิระ

ดวงวิญญาณที่มีอาวุธทั้งหมดในกองทัพของเขา

และได้สังเกตเห็นว่าดวงวิญญาณไหนอยู่บนสนามรบในกองทัพพันดาฟของผู้ทรงพลังอำนาจ

ท่านเห็นอะไร?

มันเป็นกองทัพที่มีศรัทธาเช่นนั้น! ในแง่ของการศึกษาทางโลก ดูเหมือนลูกจะไม่รู้หนังสือ ในขณะที่กองทัพพันดาฟ ลูกได้รับสมญาว่า

"เต็มไปด้วยความรู้!" ลูกทุกคนเต็มไปด้วยความรู้ใช่หรือไม่?

อาจจะเป็นสิ่งที่ยากที่จะเคลื่อนไหวกับร่างกายของลูกหรือลูกขึ้น

แต่ในแง่ของการเป็นสมาชิกของกองทัพพันดาฟ

ลูกสามารถไปถึงอาณาเขตสูงสุดในวันหนึ่งและกลับมาที่นี้อีกครั้ง

ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่งงของพวกเขาลงบนเทือกเขาหิมาลัย

แต่กองทัพชีพชัคดีพันดาฟ

ได้ยกธงในทั้งสามโลก

ลูกนั้นไร้เดียงสาและยังฉลาดมากด้วยที่ลูกได้ทำให้พ่อที่พิเศษเป็นของลูก!

ดังนั้นบัพดาต้าย้มนะที่ท่านมองไปที่กองทัพนั้น

ไม่ว่าจะเป็นในดินแดนนี้หรือในต่างแดนเป็นเพียงแค่วงจรวิญญาณธรรมดาเท่านั้นที่กลายเป็นบราห์มินที่แท้จริง

ผู้คนในปัจจุบันที่ถือว่าเป็นพิจารณาเป็นวีไอพีจะอยู่ในสายตาของทุกคน

แต่ใครคือผู้ที่อยู่ในสายตาของพ่อ?

ผู้คนที่มีชื่อเสียงเหล่านั้นได้รับการพิจารณาและยอมรับจากดวงวิญญาณในยุคเหล็กเนื่องจากแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวของพวกเขา

การยกย่องของพวกเขาเป็นการยกย่องในช่วงระยะเวลาสั้นๆ

เป็นการยกย่องของยุคเหล็ก

ช่วงขณะหนึ่งพวกเขาได้รับการยกย่องและในช่วงเวลาต่อมาพวกเขาไม่ได้รับการยกย่อง

อย่างไรก็ตามคำยกย่องของลูกพันดาฟและชัคดีจากกองทัพพันดาฟของยุคบรรจบพบกันคงอยู่ต่อไปตลอดทั้งวงจร

เพราะการยกย่องใดก็ตามที่พูดผ่านปากของพ่อที่คงอยู่ตลอดไปจะไม่สูญสลาย ดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งเป็นอย่างมาก! ในโลกของทุกวันนี้

ถ้าดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีชื่อเสียงซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นกูรูได้พูดบางสิ่งกับใครบางคนแล้ว บุคคลนั้นจะยอมรับว่าสิ่งนั้นเป็นความจริง

เพราะเขาได้รับการบอกโดยกูรู

และดังนั้นจะอยู่ในความซาบซึ้งนั้น

ความซาบซึ้งของเขายูบย่นพื้นฐานของศรัทธา

ในท่านองเดียวกันลองคิดซิว่าใครคือผู้ที่กำลังยกย่องลูก! ใครที่พูดว่า "ดวงวิญญาณที่สูงส่ง!"? ดังนั้นลูกทุกคนควรมีซาบซึ้งเป็นอย่างมาก!

ไม่ว่าลูกจะเรียกท่านว่าผู้ประทานพร ผู้ออกกฎ/ผู้บัญญัติกฎหมาย หรือผู้ประทานโชค ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งได้รับสมญามากมายจากพ่อ

ไม่ว่าใครบางคนจะมีสมญาทางโลกที่ใหญ่โตมากมายเพียงใด

สมญามากมายที่นับไม่ถ้วนเหล่านั้นไม่มีอะไรเลยเมื่อเทียบกับแม้กระทั่งหนึ่งสมญาของลูก ลูกมีความสุขเช่นนั้นหรือไม่?

พรพิเศษของยุคบรรจบพบกันคืออะไร?

พรของการถูกทำให้เป็นอมตะโดยพ่อผู้เป็นอมตะ

เพียงยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับพรของการเป็นอมตะ

ลูกจดจำพรเหล่านั้นอยู่ตลอดเวลาหรือไม่?

ลูกมีความสุข

และการจดจำระลึกถึง แต่ลูกได้รับพรด้วยพรของการเป็นอมตะหรือไม่? นี่คือการสมบัติพิเศษของยุคนี้ ลูกใช้คุณสมบัติพิเศษนี้หรือไม่?

หากลูกไม่ประกาศสิทธิ์ในพรนี้ในเวลานี้แล้ว

ลูกจะไม่มีวันได้รับอีกเลย

ดังนั้นจงรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของเวลานี้และตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอว่าลูกได้รับพรด้วยพรของการเป็นอมตะหรือไม่

ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นอมตะหรือเป็นนิจันันดรก็ตาม

ลูกโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องชัดเจนได้เน้นคำเดียวที่พิเศษนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า

จะพูดอย่างไรถ้าลูกของพ่อ

พระเจ้าผู้เป็นอมตะไม่ประกาศสิทธิ์ในการได้รับพรจากการเป็นอมตะของพวกเขา

มีความจำเป็นที่จะต้องพูดสิ่งนี้หรือไม่? ดังนั้นเมื่อมาที่มธุบัน แผ่นดินแห่งพร ขอให้คุณทั้งหลายได้รับพรอยู่เสมอ! อ้าวชะ

ถึงเพชรพลอยแห่งแสงที่หลอมรวมอยู่ในดวงตาของบัพดาตาอย่างสม่ำเสมอ

ถึงผู้ประทานพรที่ได้รับพรจากผู้ประทานพร

ถึงผู้ที่เปี่ยมภาพลักษณ์ของโชคที่สูงส่ง

ถึงผู้ที่ได้กลายเป็นดวงดาวที่เปล่งประกายเพื่อให้โลกสว่างไสว

กองทัพชีพชัคดีพันดาฟของยุคบรรจบพบกัน รัก ระลึกถึง และ นมัสเต จากบัพดาตา

บัพดาตาพบกับดีดีจี: ลูกเป็นผู้ที่ดวงกงจักร และพร้อมกันนั้นลูกได้กลายเป็นนักเดินทาง ลูกได้ท่องหัวร่อไปทั่วในทั้งสองทางหรือไม่?

ทางร่างกายพร้อมกับทางสติปัญญา? ผู้ที่ดวงกงจักรอย่างสม่ำเสมอจะมองเห็นทุกคนด้วยสายตาของพร และเติมอาภรณ์ของพวกเขาด้วยพร

โดยผ่านคำพูด

การกระทำ

และสายตาของพวกเขา

ดังนั้นในเวลานี้ลูกเป็นผู้ที่ออกกฎที่เป็นลูกของผู้ออกกฎ

หรือลูกเป็นภาพลักษณ์ของพรที่เป็นลูกของพ่อผู้ประทานพร?

ลูกเล่นบทบาทไหนมากกว่า?

บทบาทของการเป็นผู้ให้ทานหรือของผู้ประทานพร?

บทบาทที่เป็นของผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่หรือของผู้ประทานพร?

ลูกเล่นทั้งสองบทบาทหรือเฉพาะหนึ่งจากสอง? บทบาทไหนเป็นบทบาทสุดท้าย? เป็นบทบาทของผู้ที่ออกกฎหรือบทบาทของผู้ประทานพร?

เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะได้รับพร แต่ผู้ที่ให้พรต้องมั่นคงในสภาพของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด สำหรับผู้รับ พรคือลือตเตอร์ทองคำ

เพราะดวงวิญญาณที่จะมาในช่วงสุดท้ายจะเป็นดวงวิญญาณที่อ่อนแออย่างสิ้นเชิง จะมีเวลาน้อยลงมาก แต่มีดวงวิญญาณที่อ่อนแอมากมาย

เหตุนี้เองพวกเขาจะไม่มีแม้กระทั่งความกล้าหาญที่จะรับอะไร

ตัวอย่างเช่น

เมื่อผู้คนมีหัวใจที่อ่อนแอ

ไม่ว่าสิ่งของที่ลูกให้กับพวกเขามีความสวยงามเพียงใด

พวกเขาก็จะไม่สามารถรับสิ่งนั้นได้

พวกเขาเข้าใจว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก

แต่พวกเขาก็ยังคงไม่สามารถจะรับสิ่งนั้นได้

ทุกดวงวิญญาณในช่วงเวลาสุดท้ายจะอ่อนแอในทุกวิถีทาง

ดังนั้นลูกจะเล่นบทบาทของการเป็นผู้ประทานพรเป็นอย่างมาก

เพียงดวงวิญญาณที่เพียบพร้อมสมบูรณ์ในตนเองเท่านั้นที่จะสามารถเป็นผู้ให้พรแก่ผู้อื่นได้

การกลับมาเพียบพร้อมสมบูรณ์เป็นสภาพของการการเป็นผู้ประทานพร

ถ้าตัวลูกเองขาดอะไรบางอย่างแล้ว

แม้ว่าลูกจะเห็นคนอื่น

แต่ความสนใจของลูกจะตรงเข้ามาสู่ตนเอง

และลูกจะใช้เวลาในการทำให้ตนเองเพียบพร้อมสมบูรณ์

เหตุนี้เองเมื่อลูกได้ทำให้ตนเองเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลแล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้ประทานพร อังชะ

ปัทมาดาพบกลุ่ม: เส้นโซคที่ยาวเป็นเวลา 21 ชาติเกิดสำหรับบราห์มินที่แท้จริงทั้งหมด

ลูกโซคดีมากที่ลูกได้มีปิกนิกกับพระเจ้า! ลูกเคยคิดหรือไม่ว่าจะมีวันที่ลูกจะรับประทาน เล่น และหัวเราะกับพระเจ้าในรูปที่มีตัวตน?

ลูกไม่เคยแม้กระทั่งที่จะฝันถึงสิ่งนี้

แต่ลูกมีโซคเป็นอย่างมากเช่นนั้นที่เวลานี้ลูกมีประสบการณ์นี้ในรูปที่มีตัวตน

เส้นโซคของลูกสูงส่งอย่างมากเพราะลูกเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด

บางคนอ่านโซคชะตะจะพูดว่า:

คนนั้นจะมีลูกและมีความมั่งคั่งในชีวิตของเขา

อย่างไรก็ตามชีวิตนั้นเป็นช่วงชีวิตที่สั้นและบางสิ่งจะได้รับการเติมเต็มและสิ่งอื่นอีกจะไม่

ในขณะที่เส้นโซคของลูกนั้นยาวมาก!

เป็นเส้นโซคที่เต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดเป็นเวลา

21 ชาติเกิด

ลูกได้รับการค้าประกันเป็นเวลา 21 ชาติเกิด และแม้กระทั่งหลังจากนั้นก็ตามลูกก็จะไม่สัมผัสกับความทุกข์มากนัก สำหรับสามในสี่ของวงจร

ลูกจะมีความสุข

แม้กระทั่งในชาติเกิดสุดท้ายนี้ลูกก็ไม่ได้อยู่ในรายชื่อของผู้ที่ประสบกับความทุกข์เป็นอย่างมาก

ดังนั้นลูกเป็นผู้ที่มีโซคที่สูงส่งเช่นนั้น! คงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอเมื่อได้เห็นโซคอันสูงส่งนี้ของลูก

2. วิธีที่จะได้รับความรักจากมหาสมุทรแห่งความรักคือการอยู่อย่างละวาง

ลูกบางคนพร่ำบ่นว่าพวกเขายืนในการจذจระลึงถึงแต่พวกเขาไม่ได้รับความรักของพ่อ

ถ้าหากพวกเขาไม่ได้รับความรัก

แน่นอนว่าจะต้องมีบางสิ่งที่เขาหายไปในลักษณะที่พวกเขาได้รับความรัก

พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรักดังนั้นเป็นไปไม่ได้ที่ผู้ที่มีโยคะกับท่านจะถูกตัดสิทธิ์จากความรัก

อย่างไรก็ตามวิธีที่จะได้รับความรักคือการคงอยู่อย่างละวาง ลูกจะไม่ได้รับความรักจนกว่าลูกจะละวางจากร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกาย

เหตุนี้เองที่จะต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับใคร

ถ้ามีความผูกพันยึดมั่นจะต้องมีกับพ่อผู้ที่มีทุกความสัมพันธ์เท่านั้น

ไม่ใช่เพียงแค่พูดในสิ่งนี้ แต่ให้มีประสบการณ์ในสิ่งนี้ "ของฉันคือพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น" รับประทาน, ดื่ม และไปนอน

แต่ทำด้วยความรักสำหรับพ่อ!

นั่นคือการกลับมาละวาง

เมื่อลูกมีความผูกพันยึดมั่นกับผู้ที่มิร่าง

จะมีเพียงการได้มาซึ่งความสุขและความไม่สงบ

เท่านั้น

เวลานี้เมื่อลูกได้ยิน

ได้ลืมนรส

และได้เห็นทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว

ลูกจะกินยาพิษนั้นอีกครั้งได้อย่างไร? ดังนั้นจงอยู่อย่างละวางและมีความรักต่อพ่ออย่างสม่ำเสมอ

3. วิธีที่จะเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำคือการจบสิ้นจิตสำนึกของ "ของฉัน"

ปัทมาดาได้มาปลดปล่อยลูกๆ

จากความลำบากตรากตรำ

ลูกได้มีความลำบากตรากตรำเป็นอย่างมากมาเป็นเวลาครึ่งวงจร

ขณะนี้ความลำบากตรากตรำทั้งหมดได้จบสิ้นลงแล้ว

วิธีที่ง่ายในการทำสิ่งนี้คือการจذจระหนึ่งวลี

"บาบาของฉัน"

ไม่มีความลำบากตรากตรำในการพูดว่า "บาบาของฉัน"

เมื่อลูกพูดว่า

"บาบาของฉัน" แล้ว

"ของฉัน ของฉัน"

ทั้งหมดเหล่านั้นซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกมีความทุกข์จะจบสิ้นลง

เมื่อลูกมีจิตสำนึกของ

"ของฉัน"

สำหรับหลายสิ่งหลายอย่างแล้วจะมีความยากลำบาก แต่เมื่อ "ของฉัน" คือเพียงผู้เดียวเท่านั้นแล้วทุกสิ่งจะกลับมาง่ายดาย เพียงแค่พูดแต่คำว่า

"บาบา, บาบา" และลูกจะไปสู่ยุคทอง เวลานี้จบสิ้นรายการที่ยาวเหยียดของ "ของฉัน" เช่น "หลานของฉัน", "หลานคนโตของฉัน",

"บ้านของฉัน",

"ลูกสะใภ้ของฉัน"

สิ่งหลายสิ่งหลายอย่างและจذจระเพียงพ่อผู้เดียวและลูกจะเป็นอิสระจากการมีความลำบากตรากตรำและจะเฝ้าแต่กว้างไกลอยู่ในเชิงช้าแห่งความ

สุขอย่างสบาย คงอยู่อย่างสบายเสมอในการจذจระลึงถึงพ่อ อังชะ

ถึงดัมเบิลฟอเรเนอร์: นี่เป็นกลุ่มที่ดี เมื่อปัทมาดาเห็นลูกดัมเบิลฟอเรเนอร์ ท่านจำสมญาหนึ่งของท่าน สมญานั้นคืออะไร?

ผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก

ก่อนที่จะมา

ปัทมาดาเป็นเพียงแต่ผู้ให้คุณประโยชน์ต่อบาริ

ตั้งแต่เมื่อลูกมาปัทมาดากลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ดังนั้นนี่เป็นความมหัศจรรย์ของใคร? เป็นความมหัศจรรย์ของลูกใช่ไหม?

ลูกทำได้ดีมากด้วยเช่นกัน กระดูกสันหลังของลูก (ดาดีจางกิ)

ในรูปที่มีตัวตนมีความฉลาดมาก เธอไม่ยอมให้ลูกนั่งนิ่งๆอยู่ที่ใด

ความปรารถนาของเธอที่จะไม่ให้มีแม้แต่หมเดียวลูกทั้งไว้เป็นสิ่งที่ดีมาก

การปราศจากอุปสรรคในงานรับใช้คือความสำเร็จของงานรับใช้

ก่อนที่จะลูกจะเริ่มงานรับใช้รูปแบบใดในดินแดนนี้หรือในต่างแดน ปัทมาดาพูดเสมอว่า ก่อนอื่นใด ขอให้มิตีศทางเดียว พลังเดียว ศรัทธาเดียว

และความเป็นหนึ่งเดียวกับมิตรของลูกในงานรับใช้และในบรรยากาศ

เช่นที่ลูกทุบมะพร้าวและตัดริบบิ้นเมื่อลูกมีการทำพิธีเปิด

ดังนั้นเช่นเดียวกัน

อันดับแรก

ตัดริบบิ้นของสี่สิ่งเหล่านี้ออกแล้วจึงทุบมะพร้าวของความพอใจและความสนใจของทุกคน

เทมะพร้าวลงบนพื้นดิน

ไม่ว่าจะมีพื้นดินเป็นอย่างไรและไม่ว่าจะมีงานอะไรก็ตาม

ก่อนอื่นเทน้ำมะพร้าวลงบนสิ่งนั้นแล้วลูกจะเห็นว่ามีความสำเร็จมากมายเพียงใด

มิฉะนั้นก็จะมีอุปสรรคอย่างใดอย่างหนึ่งแน่นอน

ลูกทุกคนทำงานรับใช้ แต่มันคือผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ปราศจากอุปสรรคที่จะลูกบันทึกในทะเบียนของปัทมาดา ปัทมาดามีรายชื่อของผู้รับใช้เช่นนั้น

อย่างไรก็ตามนั่นเป็นรายชื่อที่สั้นมากในปัจจุบัน

ไม่ใช่รายชื่อที่ยาว

ลูกมีรายชื่อที่ยาวมากของผู้ที่ให้การบรรยาย

ปัทมาดาจะเรียกใครบางคนว่าเป็นผู้บรรยาย

เมื่อผู้นั้นเริ่มจากการให้ประสบการณ์ก่อนแล้วจึงให้คำบรรยาย

ปัจจุบันเด็กหญิงและเด็กชายในโรงเรียนและวิทยาลัยก็ให้การบรรยายที่ดีมากด้วยเช่นกัน

พวกเขาได้รับการชื่นชมยินดีเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตามรายชื่อที่ปัทมาดา

เก็บไว้เป็นของผู้ที่ปราศจากอุปสรรคในขณะที่ทำให้ทุกคนมีความพอใจและความสนใจ

เหตุนี้เองที่ลูกไม่ได้ยกมือสำหรับลูกประจำ

ในงานรับใช้ที่ลูกดัมเบิลฟอเรเนอร์ทำไม่ได้มีอุปสรรคมากมายในบันดาลูก

อย่างไรก็ตามมีอุปสรรคบ้างเล็กน้อยในจิตใจของลูก แต่ส่วนใหญ่ก็ดี ความคิดในจิตใจและสภาพของจิตใจจะไม่สั่นคลอนและไม่หวั่นไหว

ลูกได้ยินไหม? ลูกดัมเบิลฟอเรเนอร์ทำงานรับใช้เป็นอย่างดี ขอแสดงความยินดีสำหรับการขยายตัว! อังชะ

คำถามและคำตอบจากอะแนคปัทมาดา:

คำถาม:

เราควรทำอย่างไรถ้าในขณะที่เราเคลื่อนไหวกลับมายุ่งเกี่ยวกับที่

สาเหตุของการหยุดนิ่งนั้นคืออะไร?

คำตอบ: มีข้อสอบหลายแบบอยู่ข้างหน้าของลูก ถ้าลูกไม่มีพลังที่จะเผชิญกับข้อสอบใดโดยเฉพาะลูกจะหยุดนิ่งในความพยายามของลูก

ในเวลาเช่นนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่น

เมื่อแบดเตอร์ร่อนต้อ่อนลงจนรถไม่สามารถสตาร์ทได้ด้วยตัวเอง

ลูกจะต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นเพื่อที่จะดำรง

ในทำนองเดียวกันลูกควรได้รับความร่วมมือเล็กน้อยจากดวงวิญญาณใดก็ตามที่ลูกมีความศรัทธาและจากผู้ที่ลูกรู้สึกว่าคุณจะได้รับความช่วยเหลือ

ในการก้าวไปข้างหน้า ก่อนอื่นให้บอกทุกสิ่งเกี่ยวกับตัวลูกเองอย่างชัดเจนแก่พวกเขาและเมื่อได้รับความร่วมมือของพวกเขา

ลูกก็จะสามารถเคลื่อนไปข้างหน้าได้ อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อลูกไปถึงสภาพเช่นนั้น ลูกก็จะไม่มีความกล้าที่จะรับความช่วยเหลือจากพ่อโดยตรง

ดังนั้นด้วยการรับความช่วยเหลือเล็กน้อยจากผู้ที่มีตัวตน ลูกจะได้รับความช่วยเหลือนั้นเพื่อที่จะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อโดยตรง อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดายที่อยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอและเป็นผู้ที่กระจายความสุขด้วยสำนึกถึงโชคชะตาของลูกและ

ของผู้ประทานพร

ยุคบรรจบพบกันคือยุคแห่งความสุข ยุคแห่งความยินดี ดังนั้นจงมีความสุข และกระจายความสุขอย่างสม่ำเสมอ

จดจำโชคของลูกและผู้ประทานโชคของลูกอยู่เสมอ เมื่อได้พบพ่อแล้วลูกได้พบทุกสิ่ง สำนึกู่นี้จะทำให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย

ผู้คนในโลกนี้กล่าวว่าคุณไม่สามารถได้พบกับพระเจ้าได้หากปราศจากความยากลำบากอย่างใดอย่างหนึ่ง

ในขณะที่ลูกพูดว่าลูกได้พบพ่อในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ลูกพบสิ่งที่ลูกไม่เคยแม้กระทั่งฝันถึง ลูกพบมหาสมุทรแห่งความสุข

จงรักษาความสุขนี้ไว้ นี่คือนิยามที่ง่ายดาย

คติพจน์: ผู้ที่ทำทุกงานด้วยความสะอาดและในทางที่ถูกต้องคือบราห์มินที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***